

Language Teaching and Educational Research

e-ISSN 2636-8102

Volume 1, Issue 2 | 2018

Bellon and Handler's Curriculum Development Model and Its Characteristics

Gülçin Mutlu
İdris Şimşek

To cite this article:

Mutlu, G., & Şimşek, İ. (2018). Bellon and Handler's curriculum development model and its characteristics. *Language Teaching and Educational Research (LATER)*, 1(2), 203-212.

[View the journal website](#)

[Submit your article to LATER](#)

[Contact editor](#)

Copyright (c) 2018 LATER and the author(s). This is an open access article under CC BY-NC-ND license
(<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>)

Review Article

Bellon and Handler's curriculum development model and its characteristics

Gülçin Mutlu¹

Assistant Professor, İzmir Democracy University, Faculty of Education, TURKEY

İdris Şimşek²

Graduate Student, İzmir Democracy University, TURKEY

Abstract

When considered as a process, instructional design is a whole that is supportive of learning. In an effort to meet the needs of different individuals in the educational process and respond better to the needs and conditions of different disciplines, it is necessary to make use of different instructional design models in the literature in both theory and practice-oriented areas. Therefore, it is a worthwhile attempt to probe into instructional designs and curriculum development models that are not oft-mentioned in the literature, yet would lend themselves to different ways of use in terms of different discipline areas and purposes. This paper intends to provide in-depth information regarding the instructional design model developed by Bellon and Handler (1982)—a model that occupies a place in the international literature as well as in Turkey, a fortiori, concerning foreign language teaching field—and inform the reader about the employment of the model and its alternative employment types and areas. To this end, available sources related to the model were made subject to document analysis method. In the analysis of the documents, basic elements of the curriculum (aims, organization, operations, outcomes) were used as the main themes. Based on this general perspective, each element of the model in question was examined in detail. Accordingly, discussions and suggestions were made with regard to the use and employment areas of the model, characteristics of the emergent product or program as a result of the instructional design, and theoretical underpinnings of the instructional model.

[See extended abstract](#)

Received

18 December 2018

Accepted

30 December 2018

Keywords

curriculum development
instructional design
instructional design model
Bellon-Handler's model

Suggested APA citation: Mutlu, G., & Şimşek, İ. (2018). Bellon and Handler's curriculum development model and its characteristics. *Language Teaching and Educational Research (LATER)*, 1(2), 203-212.

¹ Corresponding Author (✉ gulcin.mutlu@idu.edu.tr)

² (✉ simsekidris5@gmail.com)

Bellon ve Handler'in program geliştirme modeli ve modele ilişkin özellikler

Öz

Öğretim tasarımı bir süreç olarak ele alındığında öğrenmeyi destekleyen bir bütündür. Eğitim süreci içinde farklı bireylerin gereksinimlerini karşılamak ve farklı disiplin alanlarının ihtiyaç ve şartlarına daha iyi cevap verebilmek amacıyla alan yazında farklı öğretim tasarımı yaklaşımlarından hem teorik hem uygulamaya dönük alanlarda yararlanılması gerekmektedir. Dolayısıyla alan yazında sıklıkla bahsedilmeyen fakat uygulama alanı ve amaçları açısından farklı şekillerde uygulanabilecek öğretim tasarımı ya da program geliştirme modellerinin incelenmesi önemlidir. Bu çalışmanın amacı kendisine daha çok uluslararası alan yazında ya da Türkiye'de daha çok yabancı dil öğretimi alanına ilişkin alan yazında yer bulan Bellon ve Handler öğretim tasarımı modelini detayları ile tanıtmak ve uygulama şekli ve alternatif uygulama çeşit ve alanları ile ilgili bilgi vermektir. Bu amaçla sözü edilen öğretim tasarımı modeline ilişkin ulaşılabilen kaynaklar doküman analizi yöntemi ile incelenmiştir. Dokümanların analizinde eğitim programının temel öğeleri (hedef, içerik, eğitim durumları, değerlendirme) esas tema olarak kullanılmıştır. Bu genel bakışa dayanarak tasarımın her bir bileşeninin ayrıntılı olarak incelenmesi yöntemiyle öğretim tasarımı modelinin kullanım ve uygulama alanları, öğretim tasarımı sonucunda ortaya çıkacak ürün ya da programın özellikleri ve öğretim tasarımı dayandığı kuramsal dayanaklara ilişkin tartışma ve önerilerde bulunulmuştur.

Gönderim

18 Aralık 2018

Kabul

30 Aralık 2018

Anahtar kelimeler

program geliştirme
öğretim tasarımı
öğretim tasarımı modeli
Bellon-Handler modeli

Önerilen APA atıf biçimi: Mutlu, G., & Şimşek, İ. (2018). Bellon ve Handler'in program geliştirme modeli ve modele ilişkin özellikler. *Language Teaching and Educational Research (LATER)*, 1(2), 121-138.

Giriş

Öğretim tasarımı kavramı alan yazında birçok farklı şekillerde tanımlanmıştır. Örneğin, Şimşek (2017) öğretim tasarımı belirli bir hedef kitlenin gereksinimlerin karşılamak ve farklı ihtiyaçlarına karşılık vermek amacıyla geliştirilen bir sistem olarak görmektedir. Seels ve Richey'e (1990) göre ise öğretim tasarımı, öğrenme ve öğretme sürecine ilişkin kaynakların tasarlanmasını, bu kaynakların geliştirilmesini, uygulanmasını, yönetilmesini ve değerlendirilmesini kapsayan ve kuram ve uygulama olmak üzere temel iki boyuttan oluşan bir süreçtir.

Öğretim tasarımı bilim alanının tarih süreci içerisinde uzun bir geçmişinin olduğu söylenemez fakat değişen öğrenen ve bağlamsal ihtiyaçlara karşılık vermek amacıyla farklı tasarım modellerinin ortaya çıkmasıyla yakın geçmişte bu alanın geliştiği ya da bu alanda bir ilerleme kaydedildiğini söylemek mümkündür. Son yıllarda bu alandaki tasarım modellerini hem teorik hem de uygulama boyutunda inceleyen çalışmalar göze çarpmaktadır (İbrahim, 2015; Keleş, Erümit, Özkale, & Aksoy; Mutlu, 2016). Bu bağlamda, farklı öğretim tasarımı modellerinden ve alana katkı sağlayan kişilerden (örn. Carkhuff & Fisher, 1984; Dick & Carey, 1990; Gagné, Briggs & Wager, 1992; Johson & Foa, 1989 ; Morison, Ross & Kemp, 2004 ; Milano & Ullius, 1998; Nadler, 1990; Seels & Glasgow, 1990; Smith & Ragan, 2005) bahsetmek mümkündür. Bellon ve Handler (1982) "iyileştirme amaçlı tasarım" algısından yola çıkarak bir öğretim ve program tasarımı modeli geliştirmişlerdir. Bu model öğretim tasarım sürecinin genel bileşenlerini içermesi ve her birleşendeki arzu edilen ya da olması gereken durumun tespit edilmesi konusunda sunduğu değerlendirme ve sürekli iyileştirme olgusunun varlığı ile dikkat çeken bir program geliştirme modelidir.

Bu çalışmada Bellon ve Handler öğretim tasarım modelinin incelenmesi ve genel bir bakış açısıyla tanıtılması amaçlanmaktadır. Bir başka deyişle, bu çalışma ülkemize ait ulusal alan yazında genelde yabancı dil öğretimi ile ilgili tezlerinde kendisine yer bulan Bellon ve Handler öğretim tasarımı modelini ve modelin uygulama biçimini tanıtmak ve modele ilişkin temel süreçlerin tartışılarak aktarılmasını hedeflemektedir.

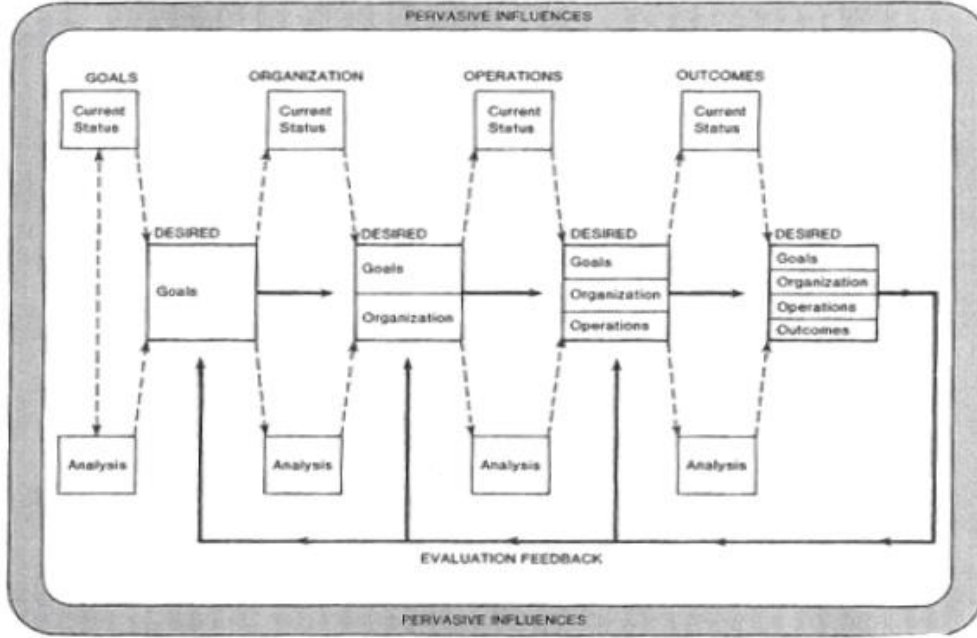
Yöntem

Bir eğitim programını oluşturan dört temel öge göz önünde bulundurularak doküman analizi yapılmıştır. Kuramsal alan yazında eğitim programını oluşturan bu dört temel bilindik ögenin Bellon ve Handler'in kendi tanımlamalarıyla "hedefler, organizasyon, işleyiş ve çıktılar" olarak adlandırdıkları öğelere karşılık geldiği görülmüştür. Modelin daha iyi anlaşılmasına ilişkin analizler bu dört temanın Bellon ve Handler (1982) tarafından bir eğitim programını (mikro boyutta bakılacak olursa öğretim tasarımı) oluşturan temel öğeler olarak nasıl yorumlandığı ve uygulandığına ilişkin araştırmacılar tarafından ulaşılan bilgilere dayandırılmıştır.

Bulgular

Bu bölümde araştırmadan elde edilen bulgular, verilerin yapısına göre ayrı başlıklar açılarak ya Bellon ve Handler tarafından yazılan "Curriculum Development and Evaluation: A design for improvement" adlı kitap modelin ilk bahsedildiği kaynaktır ve bu çalışmaya yön veren temel kaynak olmuştur. Bunun yanında modeli araştırmalarında kullanılan bir takım

yazarlardan da yararlanılmıştır (Erdem, 1999; Erozan, 2005; Mutlu, 2018). Bellon ve Handler öğretim tasarımı modeli Şekil 1' de gösterilmektedir.

Şekil 1. Bellon ve Handler öğretim tasarımı modeli (Bellon & Handler, 1982, s. 11' den alınmıştır)

Model incelendiğinde hedefler, organizasyon, işleyiş ve çıktılar olmak üzere dört temel odak alanı dışında modeli oluşturan üç tane daha öge dikkat çekmektedir. Mevcut durumun tanımlanması, analizi ve değerlendirici geri bildirim (program iyileştirme bileşenleri) olarak adlandırılan bu üç süreç bahsedilen dört temel odak alanı üzerinde gerçekleştirilen araştırma ve değerlendirme süreçlerini kapsamaktadır. Bellon ve Handler öğretim tasarım modelinin program hedefleri ilgili alanı modeli geliştiren araştırmacıların kendi tanımlamalarıyla yine *hedefler* olarak adlandırılmıştır. Hedefler odak alanı programın istenilen çıktıları ve beklentileri ile ilgilidir. Hedefler var olan durum ile arzu edilen durum arasındaki farkın analiz yöntemleriyle belirlenmesi sonucu şekillendirilir. Bellon and Handler modelinin içerik ile ilgili basamağı *organizasyon* olarak adlandırılmaktadır. İkinci odak alanı olan organizasyon aşaması, öğretim programının etkililiğini etkileyen çeşitli faktörlerin gözden geçirilmesini ve analiz edilmesini kapsar. Organizasyon aşamasında, istenen hedeflerin bilgisi güncellenmiş bir referans noktası sağlar. Programın organizasyon odak alanı, yeni geliştirilen hedefler ve önceki beklentiler ışığında yorumlanabilir ve değerlendirilebilir. Bu odak alanına ilişkin seçilen analiz aktiviteleri arzu edilen hedeflerin tespit edilmesinden önce başlatılabilir. Arzu edilen program hedefleri kesinleştirilip onaylanana ve arzu edilen örgütsel (organizasyonel) özellikler ile uyumlu hale gelene kadar bu aşama tamamlanmış sayılmaz. Sözü edilen bu örgütsel özellikler sunulan özel programlar ve derslerin özellikleri, mevcut kaynaklar ve bunların nasıl kullanıldığı, iletişim ve karar verme gibi süreçlerin yapısı ve okulun ya da okulun bulunduğu

bölgenin düzenlenmesi ile ilgili faktörleri kapsar. Bellon ve Handler modelinde öğretim programının iyileştirilmesi için üçüncü ve eğitim durumlarına karşılık gelen odak noktasının işleyiş olarak adlandırıldığı ve bunun programın günlük işleyişi ile ilgili detayları kapsadığı görülmektedir. İşleyiş alanında yapılan etkinlikler öğretim programının uygulanması ve genel eğitim hedeflerinin derse veya birim hedeflerine nasıl dönüştürüldüğünü değerlendirmek için yapılan çalışmalardır. *Çıktılar* olarak adlandırılan odak alanı, bu gelişim ve değerlendirme sürecinde üzerinde durulması gereken dördüncü alanı temsil etmektedir. Bellon ve Handler'e (1982) göre program çıktılarının değerlendirilmesi çok daha geniş bir bakış açısı ile yapılmalıdır. İstenen program sonuçlarının yanı sıra, amaçlanmamış program sonuçlarına da dikkat edilmelidir.

Modelde göze çarpan başlıca süreç *mevcut durumun tespiti* olarak karşımıza çıkmaktadır. Gelişim planlarının yapılmasında herhangi bir eğitim programının mevcut durumunu tanımlamak çok yararlıdır (Mutlu, 2018). Hedefler, organizasyon, işleyiş ve çıktılar odak alanlarında toplanan bilgilerle ilgili bir takım ön incelemeler programın mevcut durumu hakkında net bir bakış açısı sağlamaya yardımcı olur. Mevcut statü belirlendikten sonra, mevcut programın değerinin ve etkililiğinin analiz edilmesi için tasarlanan faaliyetler belirlenip, modelde diğer bir önemli süreç olan *analiz* ile ilgili süreçlere başlanabilir ve program analizi yapılırken, programın geliştirilmesinden sorumlu olanlar, mevcut durum çalışması bilgilerini kullanabilir ve çeşitli yollarla veri toplayarak bu mevcut durumun iyileştirilmesi konusunda yeni bilgiler edinebilir. Bu süreç için görüşmeler, anketler, testler, tutum ölçekleri ve dolaylı göstergeler, gerekli bilgilerin toplanması için en yaygın yöntemler arasında yer almaktadırlar.

Öğretim ya da program tasarımcısı her bir odak alanını inceleyerek, istenen müfredatın daha net bir resmini elde eder. Bellon ve Handler program geliştirme modelinde modelin görselini çevreleyen ve siyah koyu bir çerçeve şeklinde gösterilen bir takım *etki faktörlerinden* de bahsetmek gerekir. Bu etkiler sosyal ve politik güçler, özel ilgi grupları, yerel veya ulusal mevzuat veya politikalar, finansman kalıpları, büyük ölçekli test programları ve ticari ders kitabı yayıncıları gibi program geliştirme ya da mikro boyutta düşünüldüğünde öğretimin tasarlanması sürecinde etkiye sahip olabilecek dış bağlamsal faktörleri içermektedir. Bellon ve Handler modelinin temel birleşenlerinden birisi de *değerlendirici geri bildirim* ya da programın iyileştirme bileşenleri olarak adlandırılan sürekli değerlendirmeler ve geri bildirimleri kapsamaktadır. Geliştirme ve değerlendirme süreci yürütülürken, analiz faaliyetlerinin yürütülmesi sırasında çapraz kontrol ve iyileştirmelerin tespit edilmesi yoluyla ortaya çıkan durumlar düzenli olarak gözden geçirilir. Aynı zamanda, analiz sorularına cevap verirken kazanılan iç görüler, mevcut programın daha net bir şekilde anlaşılmasını sağlar. Durum tespiti ve analiz faaliyetlerinin karşılıklı etkileşimi, incelenen dört ana odak alanından herhangi birini içeren gerekli düzenleme ve değişiklikleri mümkün kılmaktadır. Tüm programa ilişkin kararlar alınmadan önce var olan odak alanlarına ilişkin programın iyileştirilmesi için analiz sonuçlarının raporlanması beklenmelidir. Sistematik bir sürecin değeri, yapılan değişikliklerin kapsamı değil, tüm ana alanların ayrı ayrı analiz edilmesi ve daha sonra birlikte analiz edilmesidir. Programın mümkün olduğu kadar etkili olduğundan emin olmak için, büyük değişiklikler gerektiğinde veya yeni programlar geliştirildiğinde, bu birikimli (kümülatif) olarak ilerleyen geliştirme yaklaşımı gerekli değişikliklerin zaman içine

dağıtılmasına ve her önemli değişikliğin başarıyı artırma şansının en yüksek düzeyde olmasına yardımcı olur.

Tartışma, Yorum ve Öneriler

Bellon ve Handler modelinin nasıl çalıştığına ya da uygulandığına bakacak olursak, dört temel bileşenin, birtakım analizlerin ve eylem planlarının kademeli ve birikimli (kümülatif) bir biçimde işe koşulduğu görülmektedir. Her bir odak alanındaki analiz etkinliklerinin incelenmesi ile program özelliklerinin daha açık bir profili çizilir. Bu birikimli olarak ilerleyen program tasarım süreci ile öğretim ya da program geliştirmenin herhangi bir tek odak alanına yönelmesinden tüm odak alanlarının incelenmesi ve birikimli bir iyileştirme sürecinin gerçekleşmesi gibi bütüncül bir tasarım yaklaşımı ile gerçekleştirilmesi vurgusu yapılmıştır. Bellon ve Handler (1982) tarafından da bahsedildiği üzere bu genel tavsiye ihtiyaç duyulduğunda göz ardı edilebilir. Şöyle ki bu modeli uygulayacak öğretim tasarımcıları ya da öğretmenler sorun hissettikleri herhangi bir odak alanına (sadece işleyiş ya da değerlendirme gibi) eğilip o alanla ilgili mevcut ve arzu edilen durum arasındaki eksikliği tespit edici ve çözümleyici etkinlikler yapabilirler. Bu açıdan bakıldığında modelin esnek bir yapısının da var olduğu söylenebilir.

Bellon ve Handler (1982) geliştirdikleri modelin hem bir program geliştirme hem de bir program değerlendirme modeli olduğunu belirtmişlerdir. Özellikle her bir odak alanına ilişkin mevcut durum ile arzu edilen durum arasındaki farkın tespit edilmesi ile ilgili etkinlikler (veri toplama ve analiz etkinlikleri) program değerlendirme etkinlikleri olarak kullanılmaya uygundur. Bir anlamda her bir alandaki eksikliğin tespit edilip değerlendirici geribildirim süreçlerinin de işe koşulması ile biçimleyici (formatif) bir değerlendirme yapılması imkânı söz konusudur. Özetle, bu modelin öğretim tasarımı ya da program geliştirmenin yanı sıra bir program değerlendirme modeli olarak da kullanılmaya uygun olduğu rahatlıkla söylenebilir. Bellon ve Handler (1982) geliştirdikleri modeli bir program geliştirme modeli olarak isimlendirmişlerdir. Modelin odak alanlara bakıldığında özellikle organizasyon gibi daha kapsamlı ve kurumsal temelli bir odak alanının varlığı bunu doğrular niteliktedir. Program geliştirme öğretim tasarımına göre daha makro boyutta ya da daha kapsamlı olarak bir kuruma ait program geliştirme süreçlerini kapsayabilir; fakat, öğretim tasarımı alan yazındaki çoğu araştırmacı tarafından daha mikro boyutta değerlendirilen öğretimin planlanması ve özellikle öğrenme süreçlerinin kılavuzlanması olarak görülen etkinlikler olarak görülmektedir (Mutlu, 2015; Şimşek, 2017). Fakat, makro ya da mikro boyutta işe koşulan geliştirme ve tasarlama etkinlikleri uygulamaya ilişkin kapsam farklılıklarının dışında birbirine çok benzer olan etkinliklerdir. Öyle ki Bellon ve Handler'in (1982) tasarım modelini bazı araştırmacılar (Erdem, 1999; Erozan, 2005; Mutlu, 2018) daha mikro boyutta ve ders düzeyinde adapte ederek kullanmışlardır ve modelin dört temel odak alanını ders düzeyine uyarlayarak ders kazanımları, ders içeriği ve materyaller, dersin işleniş ve ders değerlendirmesi olarak değiştirmişlerdir. Bu amaçla, Bellon ve Handler program geliştirme modeli ders düzeyinde hem bir öğretim tasarımı modeli olarak hem de buna ek olarak bir program değerlendirme modeli olarak kullanıma uygundur.

Bellon ve Handler (1982) tarafından geliştirilen model ulusal alan yazında daha çok yabancı dil öğretiminde kendine yer bulmuş olsa da (Erdem, 1999; Erozan, 2005; Mutlu, 2018)

bu modelin farklı disiplin alanlarına uyarlanabilmesi mümkündür. Model hem geliştirme hem de değerlendirme modeli olarak kullanıldığında bir programı oluşturan hedefler, içerik, eğitim durumları ve değerlendirme gibi temel odak ve inceleme alanlarını içermesi ve her bir alanla ilgili istenilen ve mevcut durum arasındaki farkı araştırması ile diğer disiplin ve ders alanlarında kolaylıkla kullanılmaya uygundur. Hem sistematik hem de esnek bir yönü olması sebebiyle model yabancı dil dışındaki diğer tüm konu alanları ile ilgili öğretim tasarımı ve program geliştirme faaliyetlerinde kullanılabilir. Bu bağlamda, ileride yabancı dil öğretimi dışında farklı disiplin alanlarında bu modeli kullanılmasıyla yapılacak program geliştirme ve değerlendirme çalışmalarına ihtiyaç duyulmaktadır ve gelecekte yapılacak çalışmaların belirtilen amacı gerçekleştirmek üzere teorik değerlendirme ve karşılaştırma çalışmalarından çok uygulama boyutu olan çalışmalar olması önerilmektedir.

Kaynakça

- Bellon, J. J., & Handler, J. R. (1982). *Curriculum development and evaluation: A design for improvement*. Dubuque, Iowa: Kendall/Hunt Publishing Company.
- Carkhuff, R. C., & Fisher, S. G. (1984). *Instructional systems design* (2nd ed.). Amherst, MA: Human Resources Development Press.
- Collins, G. R. (1985). *The conditions of learning and the theory of instruction* (4th ed.). New York: Holt, Rinehart & Winston.
- Dick, W., & Cary, L. (1990). *The systematic design of instruction* (3rd ed.). New York: Harper Collins.
- Erozan, F. (2005). *Doğu Akdeniz Üniversitesi İngiliz Dili Eğitim Bölümü lisans programındaki dil geliştirme derslerinin değerlendirilmesi: Durum çalışması* (Yayımlanmamış doktora tezi). Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Ankara.
- Erdem, H. E. (1999). *Özel bir okuldaki İngilizce programlarının değerlendirilmesi konusunda bir çalışma* (Yayımlanmamış doktora tezi). Ankara Üniversitesi, Ankara.
- Gagné, R. M., Briggs, L. J., & Wager, W. W. (1992). *Principles of instructional design* (4th ed.). Forth Worth, TX: Harcourt Brace Jovanovich College Publishers.
- İbrahim, A. A. (2015). Comparative analysis between system approach, Kemp, and ASSURE instructional design models. *International Journal of Education and Research*, 3(1), 261-270.
- Johnson, K. A., & Foa, L. J. (1989). *Instructional design: New alternatives for effective educational and training*. New York: Macmillan.
- Keleş, E., Erümit, S. F., Özkale, A., & Aksoy, N. (2016). Öğretim tasarımcıları için bir yol haritası: Öğretim tasarım modellerinin karşılaştırılması. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 49(1), 105-140.
- Milano, M., & Ullius, D. (1998). *Designing powerful training: The sequential iterative model*. San Francisco, CA: Josey-Bassy/Pteiffer.
- Morrison, G. R., Ross, S. M., & Kemp, J. E. (2004). *Designing effective instruction* (4th ed.). New York: John Wiley & Sons Inc.
- Mutlu, G. (2016). A qualitative analysis and comparison of the two contemporary models of instructional design. *Journal of Human Sciences*, 13(3), 6154-6163. DOI: <https://doi.org/10.14687/jhs.v13i3.4350>.
- Mutlu, G. (2018). A program evaluation study of the main course at a preparatory program: A case study. *Turkish Online Journal of Qualitative Inquiry*, 9(3), 202-239. DOI: 10.17569/tojqi.426886
- Nadler, L. (1990). *Designing training programs: The critical events model* (9th edition). Reading, MA: Addison-Wesley.

- Seels, B. B., & Richey, R. C. (1994). *Instructional technology: The definition and domains of the field*. Washington: Association for Educational Communications and Technology
- Seels, B., & Glasgow, Z. (1990). *Exercises in instructional design*. Columbus,OH: Merrill.
- Smith, P. L., & Ragan, T. J. (2005). *Instructional design* (3rd ed.). Hoboken, NJ: John Wile & Sons Inc.
- Şimşek, A. (2017). *Öğretim tasarımı* (4.basım). Nobel Yayıncılık: Ankara.

Extended abstract

Introduction

Though the discipline of instructional design has no long historical background, there have been several attempts investigating the instructional design models in the literature both through theoretical and research-wise veins (İbrahim, 2015; Keleş, Erümit, Özkale, & Aksoy; Mutlu, 2016). Although some instructional design or curriculum development models have been frequently investigated in the literature (e.g. Carkhuff & Fisher, 1984; Dick & Carey, 1990; Gagné, Briggs & Wager, 1992; Johson & Foa, 1989 ; Morison, Ross & Kemp, 2004 ; Milano & Ullius, 1998; Nadler, 1990; Seels & Glasgow, 1990; Smith & Ragan, 2005), there has been a lack of interest and research into several models. Thus, there is a need to investigate these neglected models to broaden the perspectives in terms of instructional design theory and practice. One model of this type that deserves attention is Bellon and Handler's model and this model has been generally used for the purposes of foreign language curriculum development over other discipline areas though the developers of the model have mentioned no subject or discipline specificity in terms of its uses in practice. Accordingly, this paper aimed to examine the instructional design model developed by Bellon and Handler (1982) by means of providing detailed pieces of information concerning the employment of the model and its main elements and procedures.

Method

A document analysis was conducted by using the main components of a curriculum as the main units of analyses. It was seen that the main components of a curriculum are already in line with the components of Bellon and Handler's curriculum development model concerning their meanings and uses. Thus, the document analysis was performed in the light of these components, a) goals, b) organization, c) operations and d) outcomes as the main units of analyses.

Results

The results concerning the above framework including the four themes showed that the model encompasses some other procedures or tasks in addition to and in close relation to the four elements above (see Figure 1 in the text body) That is, Bellon and Handler's curriculum development model included the four focus areas of a) *goals*, b) *organization*, c) *operations* and d) *outcomes* and also the three main procedures named as *analysis activities*, *status description* and *curriculum improvement components*.

The focus area entitled as *goals* is related to the desired outcomes and aims of the program that should be structured according to the needs of the students or learners. The second focus area called *organization* encompasses organization or institution related variables such as the resources (physical or human resources) and organizational processes mainly including decision making and planning. The third focal area of investigation, *operations*, is related to the "day to day functioning of the program" in Bellon and Handler's (1982, p. 12) terms. That is, in this focal area, real implementation of the planned curriculum takes place and the pre-designed plan (curriculum) is observed in real practice. The final focal point named as

outcomes includes the assessment practices of the program outcomes that could be both intended and unintended.

Apart from the above four basic elements in the model, there are three other main components. The *status description* refers to an overview of each of the focus areas, program goals, organization, operations and outcomes, and this overview information is gathered at every stage of the course design or evaluation process to gain a better current status portrayal of the program. Following the status portrayals, the *evaluative activities* for the determination of the worth and the effectiveness of the program start. Program goals, organization, operations and outcomes are assessed for their mismatches with the expected program functions. As a result of the interplay between the current status and analysis activities, some improvements and adjustments could be offered. These are called *as curriculum improvement components*.

Discussion, conclusion and recommendations

The investigation into the components and related procedures offered in the model appear to show that Bellon and Handler's model is based on the idea of continuous improvement and feedback for curriculum design. In other words, the improvement is cumulative in its nature as in each stage of the model and thus the results of earlier analyses are considered and extended, and a broader perspective is gained on each of the focus areas, and at the end on the whole program so as to suggest improvements or corrections (Bellon & Handler, 1982).

As is also put forth by Bellon ve Handler (1982), this model, in addition to its being a curriculum development model, can also be used for curriculum evaluation purposes. In this vein, the procedures related to the identification of the gaps between the current status and the expected status (i.e. analysis activities) pertaining to the four focus areas mentioned in the model appear to fit into the notion of evaluation. Moreover, curriculum development can be seen as the design and development procedures exerted at a more macro-level, that is, as a more detailed and institution-based activity including several courses or programs while instructional design is the planning of teaching and learning activities conducted at a more micro-level, that is, as one lesson or course-specific activity (Mutlu, 2016, 2018; Şimşek, 2017). In line with this micro-level approach, several researchers have adapted the model to the course level by changing the four main components as a) course objectives, b) course content and materials, c) course conduct and d) course evaluation Erdem, 1999; Erozan, 2005; Mutlu, 2018), which, in turn, shows that this model can also be used as an instructional design model. Thus, further studies may use the model for their instructional design purposes not only for teaching foreign languages but also for teaching other discipline areas.